

Имай си на умъ винаги, че ще умрешъ и че ще излѣзешъ предъ Божи-тъ престолъ; тамъ ще видишь ты твоѣ-тъ Геновевъ; тамъ ще познаешъ ты нейнъ-тъ невинность, и наше-то чедо, кое то съмъ родила въ тъмницѣ-тъ и кръстила го шмерценрайхъ, тамъ ще видишь, кое-то тука, на землѣ-тъ, не щѣ да видишь. Тамъ, думамъ ще ся сберешъ съ насъ двама ни, тамъ, дѣто неможе да ны раздѣли злоба. Съ това мое писмо, кое-то съмъ написала при послѣдны-тъ часъ на животъ-тъ си, доволно съмъ тя увѣрила за моѣ-тъ невинность.

Кога ся върнешъ отъ войнѣ дома си, земи при себе си мои-тъ стары родители, и у тѣшавай ги като добъръ и благъ сынъ. — Ахъ! азъ не мога вече да ти пишъ, защото ми ся приближава послѣдны-тъ часъ. — О сладкій свѣте! какъ ми е мъчно да ся раздѣлѣ отъ тебе!!! О супруже, супруже мой, приими послѣднѣо поздравленіе отъ твоѣ Геновевъ, и знай, че съмъ ти ся исповѣдала като предъ Бога, и благодарѣ ти за твоѣ-тъ всегдѣшнѣ любовь.

За Голоса, молѣ ти ся, не дѣй го убива въ гнѣвъ-тъ си, нему е доволно, дѣто ще го гризе и мъчи совѣсть-та му. Опрости му, защото не съмъ рада, да ся пролѣе за ради мене нито една капка кръвъ.

А и на онѣзи, дѣто ще мя убіѣтъ, не дѣй ги ни то накриво погледва, а камо ли да имъ сторишь нѣкое зло; защото тѣ ще извършѣ-тъ това преужасно дѣло, споредъ твоѣ заповѣсть и Голосовъ наредбѣ.

На невинно-убитый Драка, кого то бѣхъ повикала да ти донесе писмо върху Голоса, па за-